

¹وَكَانَ بَعْدَ مَوْتِ مُوسَى عَبْدَ الرَّبِّ أَنَّ الرَّبَّ قَالَ لِيَسُوعَ
 بْنُ نُونٍ خَادِمِ مُوسَى، ²مُوسَى عَبْدِي قَدْ مَاتَ. فَلَا نَ فِيمَ
 اعْبُرْ هَذَا الْأَرْضَ أَنْتَ وَكُلُّ هَذَا الشَّعْبِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
 أَنَا مُعْطِيهَا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ. ³كُلَّ مَوْضِعٍ تَدُسُّهُ بُطُونُ
 أَقْدَامِكُمْ لَكُمْ أُعْطِيْتُهُ كَمَا كَلَّمْتُ مُوسَى. ⁴مِنَ الْبَرِّيَّةِ
 وَلُبْنَانَ هَذَا إِلَى النَّهْرِ الْكَبِيرِ نَهْرِ الْفُرَاتِ، جَمِيعِ أَرْضِ
 الْحِثِّيِّينَ، وَإِلَى الْبَحْرِ الْكَبِيرِ تَحَوُّ مَغْرِبِ الشَّمْسِ يَكُونُ
 تُحْمُكُمْ. ⁵لَا يَقِفُ إِنْسَانٌ فِي وَجْهِكَ كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِكَ. كَمَا
 كُنْتُ مَعَ مُوسَى أَكُونُ مَعَكَ. لَا أَهْمُكَ وَلَا أُرْكَكَ. ⁶تَسَدِّدُ
 وَتَسَجِّعُ، لِأَنَّكَ أَنْتَ تَقْسِمُ لِهَذَا الشَّعْبِ الْأَرْضَ الَّتِي
 خَلَقْتُ لِأَبَائِهِمْ أَنْ أُعْطِيَهُمْ. ⁷إِنَّمَا كُنْ مُتَسَدِّدًا، وَتَسَجِّعُ
 جَدًّا لِتَحْفَظَ لِلْعَمَلِ حَسَبَ كُلِّ الشَّرِيعَةِ الَّتِي أَمَرْتُ بِهَا
 مُوسَى عَبْدِي. لَا تَمَلْ عَنْهَا يَمِينًا وَلَا شِمَالًا لِتُفْلِحَ حَيْثُمَا
 تَذْهَبُ. ⁸لَا يَبْتَغِ سِفْرُ هَذِهِ الشَّرِيعَةِ مِنْ فَمِكَ، بَلْ تَلْهَجُ
 فِيهِ نَهَارًا وَلَيْلًا، لِتَحْفَظَ لِلْعَمَلِ حَسَبَ كُلِّ مَا هُوَ مَكْتُوبٌ
 فِيهِ. لِأَنَّكَ حِينَئِذٍ تُصْلِحُ طَرِيقَكَ وَحِينَئِذٍ تُفْلِحُ. ⁹أَمَا أَمَرْتُكَ.
 تَسَدِّدُ وَتَسَجِّعُ. لَا تَزْهَبْ وَلَا تَرْجِعْ لِأَنَّ الرَّبَّ إِلَهَكَ مَعَكَ
 حَيْثُمَا تَذْهَبُ. ¹⁰فَلَمَرَّ يَسُوعُ عُرْقَاءَ الشَّعْبِ، ¹¹جُورُوا فِي
 وَسْطِ الْمَحَلَّةِ وَأَمُرُوا الشَّعْبَ قَائِلِينَ، هَيَّاؤُنَا لِنُقْسِمَ
 زَادًا، لِأَنَّكُمْ بَعْدَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ تَعْبُرُونَ الْأَرْضَ هَذَا لِتَدْخُلُوا
 فَتَمْلِكُوا الْأَرْضَ الَّتِي يُعْطِيكُمْ الرَّبُّ إِلَهُكُمْ
 لِمَمْلَكَتِهَا. ¹²ثُمَّ قَالَ يَسُوعُ لِلرَّأَوِيَّةِيِّينَ وَالْحَادِيَّةِيِّينَ وَبِصَفَ
 سَبْطِ مَنَسَّى، ¹³اذْكُرُوا الْكَلَامَ الَّذِي أَمَرْتُكُمْ بِهِ مُوسَى
 عَبْدُ الرَّبِّ قَائِلًا، الرَّبُّ إِلَهُكُمْ قَدْ أَرَاكُمْ وَأَعْطَاكُمْ هَذِهِ
 الْأَرْضَ. ¹⁴نَسَاؤُكُمْ وَأَطْفَالُكُمْ وَمَوَاشِيَكُمْ تَلَبُّثُ فِي
 الْأَرْضِ الَّتِي أُعْطَاكُمْ مُوسَى فِي عَبْرِ الْأَرْضِ، وَأَنْتُمْ
 تَعْبُرُونَ مُتَجَهِّزِينَ أَمَامَ إِخْوَتِكُمْ، كُلِّ الْأَبْطَالِ ذَوِي
 الْبَأْسِ، وَنُعَيْبُوهُمْ حَتَّى يُرِيحَ الرَّبُّ إِخْوَتَكُمْ مِنْكُمْ،
 وَتَمْلِكُوا هُمْ أَيْضًا الْأَرْضَ الَّتِي يُعْطِيهِمُ الرَّبُّ إِلَهُكُمْ. ثُمَّ
 تَرْجِعُونَ إِلَى أَرْضِ مِيرَاتِكُمْ وَتَمْلِكُونَهَا، الَّتِي أُعْطَاكُمْ
 مُوسَى عَبْدُ الرَّبِّ فِي عَبْرِ الْأَرْضِ تَحَوُّ شُرُوقِ
 الشَّمْسِ. ¹⁶فَأَجَابُوا يَسُوعَ، كُلُّ مَا أَمَرْتَنَا بِهِ نَعْمَلُهُ،
 وَحَيْثُمَا تُرْسِلُنَا نَذْهَبُ. ¹⁷حَسَبَ كُلِّ مَا سَمِعْنَا لِمُوسَى
 نَسْمَعُ لَكَ. إِنَّمَا الرَّبُّ إِلَهُكَ يَكُونُ مَعَكَ كَمَا كَانَ مَعَ
 مُوسَى. ¹⁸كُلُّ إِنْسَانٍ يَعْصِي قَوْلَكَ وَلَا يَسْمَعُ كَلَامَكَ فِي
 كُلِّ مَا تَأْمُرُهُ بِهِ يُقْتَلُ. إِنَّمَا كُنْ مُتَسَدِّدًا وَتَسَجِّعُ.

¹Nach dem Tode Mose's, des Knechts des HERRN, sprach der HERR zu Josua, dem Sohn Nuns, Mose's Diener: ²Mein Knecht Mose ist gestorben; so mache dich nun auf und zieh über den Jordan, du und dies ganze Volk, in das Land, das ich ihnen, den Kindern Israel, gegeben habe. ³Alle Stätten, darauf eure Fußsohlen treten werden, habe ich euch gegeben, wie ich Mose geredet habe. ⁴Von der Wüste an und diesem Libanon bis an das große Wasser Euphrat, das ganze Land der Hethiter, bis an das große Meer gegen Abend sollen eure Grenzen sein. ⁵Es soll dir niemand widerstehen dein Leben lang. Wie ich mit Mose gewesen bin, also will ich auch mit dir sein. Ich will dich nicht verlassen noch von dir weichen. ⁶Sei getrost und unverzagt; denn du sollst diesem Volk das Land austeilten, das ich ihren Vätern geschworen habe, daß ich's ihnen geben wollte. ⁷Sei nur getrost und sehr freudig, daß du haltest und tust allerdinge nach dem Gesetz, das dir Mose, mein Knecht, geboten hat. Weiche nicht davon, weder zur Rechten noch zur Linken, auf daß du weise handeln mögest in allem, was du tun sollst. ⁸Und laß dieses Buch des Gesetzes nicht von deinem Munde kommen, sondern betrachte es Tag und Nacht, auf daß du haltest und tust allerdinge nach dem, was darin geschrieben steht. Als dann wird es dir gelingen in allem, was du tust, und wirst weise handeln können. ⁹Siehe, ich habe dir geboten, daß du getrost und freudig seist. Laß dir nicht grauen und entsetze dich nicht; denn der HERR, dein Gott, ist mit dir in allem, was du tun wirst. ¹⁰Da gebot Josua den Hauptleuten

des Volks und sprach:¹¹ Geht durch das Lager und gebietet dem Volk und sprecht: Schafft euch Vorrat; denn über drei Tage werdet ihr über diesen Jordan gehen, daß ihr hineinkommt und das Land einnehmt, daß euch der HERR, euer Gott, geben wird.¹² Und zu den Rubenitern, Gaditern und dem halben Stamm Manasse sprach Josua:¹³ Gedenket an das Wort, das euch Mose, der Knecht des HERRN, sagte und sprach: Der HERR, euer Gott, hat euch zur Ruhe gebracht und dies Land gegeben.¹⁴ Eure Weiber und Kinder und Vieh laßt in dem Lande bleiben, das euch Mose gegeben hat, diesseit des Jordans; ihr aber sollt vor euren Brüdern her ziehen gerüstet, was streitbare Männer sind, und ihnen helfen,¹⁵ bis daß der HERR eure Brüder auch zur Ruhe bringt wie euch, daß sie auch einnehmen das Land, das ihnen der HERR, euer Gott, geben wird. Alsdann sollt ihr wieder umkehren in euer Land, das euch Mose, der Knecht des HERRN, gegeben hat zu besitzen diesseit des Jordans, gegen der Sonne Aufgang.¹⁶ Und sie antworteten Josua und sprachen: Alles, was du uns geboten hast, das wollen wir tun; und wo du uns hinsendest, da wollen wir hin gehen.¹⁷ Wie wir Mose gehorsam sind gewesen, so wollen wir dir auch gehorsam sein; allein, daß der HERR, dein Gott, nur mit dir sei, wie er mit Mose war.¹⁸ Wer deinem Mund ungehorsam ist und nicht gehorcht deinen Worten in allem, was du uns gebietest, der soll sterben. Sei nur getrost und unverzagt!